

– Tá tú stendur í miðj-uniskal tú lata eyguni aftur og snara tríggar ferðir kring teg sjálfvan, meðan tú ynskir, segði kadetturin.

Pátrúgvín sum eg eri kundi eg ikki bara mæ, men royndi. Hvat eg ynskti meðan eg mól blundandi íkring umborð á »SEDOV« skal ikki verða nevnt her. Men ynskið snúði seg hvørki um pening ella annað verðsligt góðs.

Vit halda leiðin fram, kaga inní offisermessuna. Har stendur hveitubreyð á hvítúkaðum borðum. Vit síggja flokkshölini hjá næmingunum, teirra body-buildararúm og teirra messu. Har eru ongir hvítir dúkar á borðinum. Einans træborð við træbenkrum. Kadettarnir skulu kenna sítt pláss, meðan teir eru umborð og útbúgva seg til yvirmenn.

Dámligur skipari

Rundferðin er at enda komin og vit sita í kahyttini hjá skiparanum Alexey B. Perevozchikov. Kahúttin hevur nakað serligt yvir sær. Hon er eitt sindur myrk og aftur her ger dýri viðurin á veggjapanelunum hugnan fullkomnan. Her er ikki talan um kryssfinér, men reinar vørur. Ein hevur ken-sluna av at sita í eini risa mahogníkistu.

Skiparin er ein dámligur og lættur maður at prátá við. Hann ruddar borðið skundsliga, har liggur ein rúgva av pappírurum. Hann skemtar um skrivstovuvelði, kallar seg sjálfvan ovasta bureaukrat umborð, melur eina løtu aftur og fram millum kahútt og kamar, smekkar seg hart niður á bonkin og biður okkum spyrja.

– »SEDOV« er eitt skúla-skip burturav og hetta er eitt gott skip. Vit hava verið

burtur nú í góðar tríggar mánaðar. Vit hava vitjað londini kring Norður-atlantshav og millum annað luttikið í kendu kappsiglingini »Cutty Sark race«. Vit eru á veg heim til Murmansk nú. Kadettarnir umborð eru um at vera lidnir við útbúgvina á sjónum. Teir skulu nú gera skúlan lidnan heima. Í Murmansk kemur so aftur eitt nýtt lið av kadettum umborð. Útbúgvingin umborð er ein liður skipsfóruútbúgv-ingini í Russlandi og her verða bert sivilir yvirmenn útbúrnir, sigur Alexey B. Perevozchikov.

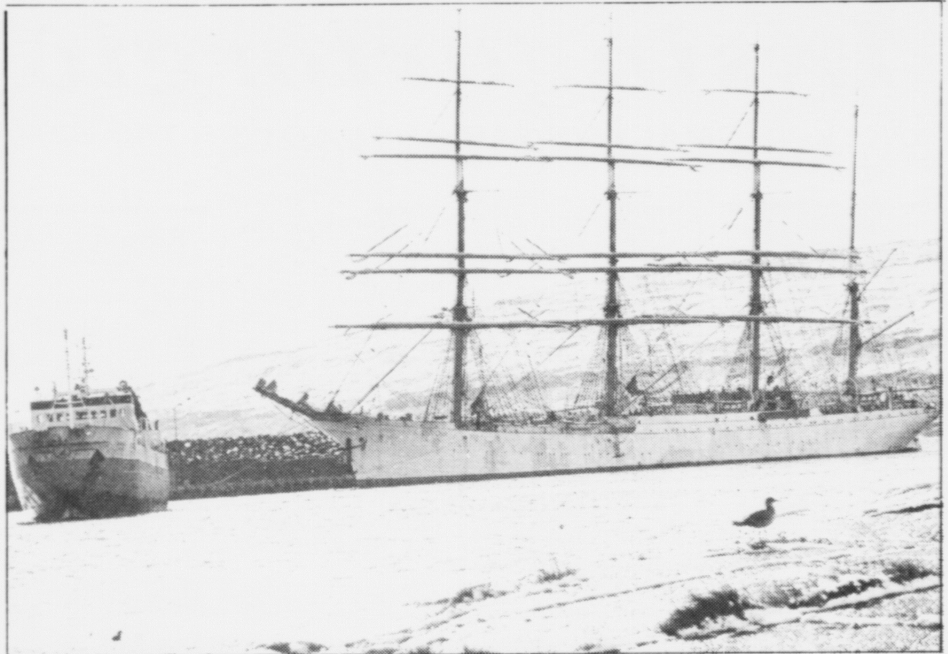
– Eg var eisini við, tá »SEDOV« vitjaði í Føroy-um í 1981. Hendan næsta vitjanin er fingin í lag, tá russiski fiskimálaráðharrin vitjaði í Føroyum herfyri. Vit eru sera væl móttiknir og eg haldi, at føroyingar teljast millum heimsins bestu vertir. Vit eru sera væl og professionelt móttiknir, sigur skiparin.

Føroyar eru í svárra búskaparligari krepku í løtuni. Dugir tú at síggja nakran mun okkara sam-felag í dag í mun til seinast tú vitjaði?

– Nú eri eg skipari og eg vitji havnir. Her er nógv broytt síðan eg var seinast. Her er ein nýggj havn komin uttanfyri molan, sigur hann.

– Eg dugi heldur ikki at síggja nakra neyð, í orðsins rætta týðningi í Føroyum. Her eru hópin av nýggjum húsum. Bílarnir eru nógvir. Genturnar eru vakrar og børnini eru mong í tali. Børnini eru framtíðin og tit eiga nøkur deilig børn, sigur Alexey B. Perevozchikov, skipari á skúlaskip-inum »SEDOV«, heimsins størsta siglandi seglskip.

Framhald á síðu 24

Fýrmastraða barkin »SEDOV« er ein risi við Molan. Hægsta mastrurin er 57 metur frávangaginum

Pólfararin Sedov doyði í ísinum

Helmsins størsta seglskip er uppkallað eftir russiskari hetju

Navnið »Sedov« sigur neyvan vanliga føroy-inginum nógv, um vit ikki hugsa um skúla-skipið. Men í Russlandi er ørvísi. Har kennir hvørt mannsbarn pólfararan Georgy Sedov, (1876-1914).

Georgy Sedov var sonur ein útróðrarmann í Azov økinum. Hann stríddi seg til at gerast løjtnantur í flotanum hjá russiska zarinum. Hann byrjaði sum skip-

ari á einum litlum damp-skipi og sigldi á Svarta-havinum. Síðan kom hann í starv hjá land-frøðiliga stovninum og gjordist skjótt kendur. Hann gjordist kendur fyri at hava serliga góð evnir at skipa fyri rann-söknaferðum, útfyri strondini, í Eystur Si-biria og at sleppa livandi frá koldu vetrinum har á leiðini.

Í 1903 var Sedov í Ar-changelsk og har møtti

hann einum ameri-kanskum rannsóknar-liðið, sum ætlaði sær til Norðpólin. Hendan ferð miseydnaðist. Hann fekk hugskotið sjálfur at standa á Norðpólinum við russiska flagginum.

Men hann fekk onga hjálp frá myndugleikun-um og ikki fyrr enn í 1912 var hann til reiðar at leggja til havs. Tá hevði hann fingið pen-ingaligan stuðul frá priv-atum at keypa eitt skip

og útgerð til pólfarðina. Ferðin gekkst illa. Skipið lá fast í ísinum við Frans Josefs Land í tveir vet-rar. Í 1914, á somu ferð, fara Sedov og tveir aðrir manns við hundum og sleðu undir ferðina. Men teir eru illa fyri av drúgvu vetrarleguni og koma ikki longur enn norðasta landodda á Frans Josefs land. Har doyir Sedov. Hann er staddur 900 fjórðingar frá málinum.

Kadettarnir hava verið í landi og keypt. Teir royndu at selja fólk ymiskt fyri at fáa hendur á dýrabæra dollaran, sum er gull verður í Russlandi. Eitt nú fekk onkur boðið ein sjómansjakka, onkur annar ein kaskett

Hesin av manningini av »SEDOV« stytir sær stundir við tráðuni og onkan seðin fekk hann